

IDENTIFICAREA AŞEZĂRII RUSCIA DIN ANUL 1228

A. A. BOLŞACOV-GHIMPU

Un act din 1228, scris în limba latină¹, face cunoscut că regele Andrei II al Ungariei confiscă toate moșile banului Simion, întrucât acesta a luat parte la complotul contra reginei Gertruda, cînd aceasta a fost ucisă de banul Bank².

În actul din 1228 se specifică că moșia Săplac este dăruită lui Dionisie, fiul lui Dionisie, mare vîstiernic, și se redau cu toate amănuntele necesare hotarele acestui domeniu.

Domeniul Săplac (Goreni, Dédradszéplak) se găsea în Transilvania, lîngă Mureş³. Descrierea hotarului începe de pe rîul Mureş, din dreptul așezării Mogorruuu (Aluniş, Măierău, Magyaró). Hotarul urma acest rîu pînă la cetatea Wecheu (Brîncoveniște, Ieciu, Maros-Vécs), apoi, trecînd peste muntele Zakal (Săcal), pe lîngă satul Luer (Lueriu, Lövér), cobora la drumul mare dintre Săplac și Reghin. De aici, hotarul traversa rîul Lyuch (Luț), urca pe lîngă pîrful Milos (Flisoş?), apoi mergea pe creasta dealurilor și cobora la rîul Pizternha, urmîndu-l pe lîngă satul Radus (Paspus, Posmuş?), pînă la muntele Zaurs. Mergea mai departe pe creasta dealurilor și cobora la rîul Soyou (Şieu, Sajó), de-a lungul căruia urca spre izvor. Suia din nou pe dealuri, prin dreptul izvorului Bodagd (Budac?), pînă la munții Câliman, de unde pornea către Ruscia („deinde progreeditur ad Alpes Clementis et inde ad Rusciam“). Din actul amintit mai reiese că lui Dionisie i se dă și satul Geaca (Giaca, Gyeke), sat care aparținuse de asemenea fostului ban Simion⁴.

În cercetări mai vechi întîlnim presupunerea că Ruscia ar corespunde cu Rusia⁵.

¹ Documente privind istoria României. Veacul XI, XII și XIII. C. Transilvania. Vol. I (1075—1260), Bucureşti, 1951, p. 232—234.

² Cronică pictată de la Viena, în Izvoarele Istoriei Românilor, ed. G. Popa-Lisseanu, vol. XI, Bucureşti, 1937, p. 217—218.

³ Történelmi Atlasz, Budapest, 1967, p. 10, harta 10 a.

⁴ C. Suciu, Dicționar istoric al localităților din Transilvania, Bucureşti, vol. I, 1967, p. 38, 106, 253, 268, 364; vol. II, 1968, p. 57, 101, 172.

⁵ M. Korduba, Молдаевско-польска граница на Покутю до смрти Стефана Великого, p. 2, cf. I. I. Nistor, România și Rutenia în Bucovina, București, 1915, p. 6; I. Karácsonyi, Orosz-szláv lakosok Erdélyben, p. 3—4, cf. N. Drăganu, România în veacurile IX—XIV pe baza toponimiei și a onomasticii, Bucureşti, 1933, p. 455.